LA BOCARIA DE BARCELONA.

CANSÓ NOVA

en la que se relatan las crìticas noticias quen Pere Espervillat donaba al Geroni de L' Andurrá de tot lo que sol succehir en dita plasa en la hora de comprar.

Ger. A fé quem vens Pere,
com lo anell al dit:
A buscarte anaba,
vaix arribá á nit.
Vuy que perquí am guibis
que sino am perdré.
Com no só del poble
jo noy entench ré.
Per. Ab molt gust Geroni
quedarás servit:
perque á mi m' agrada
complaure un amich:
Lo que s' Barcelona
jot' esplicaré.

Ger. Com no só del poble
jo noy entench re.
Per. Si vols xecolata
de feta aquí ni ha
que sols cuatre cuartos
costa ab l' aygua y pa:
foch á la escalfeta
y á son temps brassé.
Ger. Com no só del poble
jo noy entench ré.
Per. De aquestas casetas
moltas ni ha per aqui
quey entrat mil voltas.
vespre y dematí:

Noy vist, com só Pere,
ni un trist duro fé.
Ger. Com no só del poble
jo noy entench ré.
Per. Axó si, criadas
veurás á gabell
mol ven compostetas
y de alló novell:
sembla mes costura
que no pas café.
Ger. Com no só del poble
jo noy entench ré.
Per. A la Bocaría
mentr' es dejornet
anemsen luego
á pasá un ratet
veuras las cosetas
que si solan fe.
Ger. Com no só del poble
jo noy entench ré.
Per. Per aquí s' pasejant
opulents marxans
advocats y nobles
bons estudiants
que surtan de casa
á la negligé.
Ger. Com no só del poble
jo noy entench ré.
Per. Cada hu son negoci
té per despatxá,
que no pensis vingan
sols per pasejá.
L' un espera carta,
l' altre algun con que.
Ger. Com no só del poble
jo noy entench ré.
Per. Altres aqui es tenen
filats per cassá
á las auranetas
que solan passá;
reclam son paraulas
y vesch lo diné.

Ger. Com no só del poble
jo noy entench ré.
Per. ¿Veus lo que jo t' deya?
aquell jà ha cassat
aquella criadeta
que li ba al costat,
Mira que serieta
com sap fe l' papé.
Ger. Com no só del poble
jó noy entench ré:
Per. Ara allí ahont se fican
jo no sé qui está,
si es un cosí de ella
ú oncle Valenciá:
Pot que siga tia....
Sí: axó deu sé.
Ger. Com no só del poble
jo noy entench ré.
Per. Perque de tietas
á dos y arreu
ni ha á Barcelona
y van entre peus
parentiu ques troba
pera tot carré.
Ger. Com no só del poble
jo noy entench ré.
Per. Veus aquella noya
del vestit morat,
que á naquell que anaba
correns ha dexat
es per que l' seu home
surt de aqueix carré,
Ger. Com no só del poble
jo noy entench ré.
Per. No veus aquella altre
que s' á estat rodant
per las hortelanas
tot regatejant
es perque esperaba
aquell que ara vé.
Ger. Com no só del poble
jo noy entench ré.

Per. Ja veuras que luego
ara comprará
pel carré del Carme
sen solen aná,
jó ja sé ahont se fican
mes dexemlos fe.
Ger. Com no só del poble
jo noy entench ré.
Per. Al arribá á casa
per milló fe l' joch
li dirá á sa mare
tot va car com foch:
hi donat mil voltas,
per ahorrá un diné.
Ger. Com no só del pobie
jo noy entench ré.
Per. Lo que s' cert es que ella
ha fet ja l' jornal
(y digali boxa)
á costa del tal,
que á dexat á casa
sens pa á la mullé.
Ger. Com no só del poble
jo noy entench ré.
Per. Veus aqui cuans rotllos
y enreonamens?
tot aixó de fora
son ajuntamens;
del comú els negocis
benen aquí á fe.
Ger. Com no só del poble.
jo noy entench ré.
Per. De aquestos pagesos
los que mes y mes,
ab los seus empleyos
noi entenen res:
mols ni llegí saben...
Veges que an de fe.
Ger. Com no só del poble
jo noy entench ré.
Per. Per aixó aqui els rodejen
homes diligents,

bagos sens ofici
quen dihuen agents:
per clavar las unglas
mes que un esparbé.
Ger. Com no só del poble
jo noy entench ré.
Per. L' un diu que te empeño
ab lo General
altre ab la Intendencia
laltre ab lo fiscal.
y empeñats tots viuen
ab lo sabaté.
Ger. Com no só del poble
jo noy entench ré.
Per. Lo mes tip de aquestos
ahí no sopá,
y per qui hara pesca,
un bon esmorsá;
ab lo Sr. Batlle
sindich personé.
Ger. Com no só del poble
jo noy entench ré.
Per. Sils veyas com gaulen
díns de cap de creus,
atipansa tripas,
estofàt y peus:
cada un de ells diries
que advocat pot sé.
Ger. Com no só del poble
jo noy entench ré.
Per. De aquestas tabolas
quels tontos fan cas,
el que mes es digne
de una albarda ú bast;
sino per estafas,
de un grillet tan bé.
Ger. Com no só del poble
jo noy entench ré.
Per. Mira quin garullo
quin cop de fregá
pesos y balansas
y viandas dessà,

lo mostesà arriba
vet aqui l' perqué.
Ger. Com no só del poble
jo noy entench ré.
Per. Ara es la bona hora
ara de comprá
per que balansada
ab tot set dará,
tot será del dia
pudent no y ha ré.
Ger. Com no só del poble
jo noy entench ré.
Per. En cuan giri cua
á Dios xicot:
el que mes y menos
roba cuant mes pot:
vianda hi ha que tufeja
mes que un gat masqué.
Ger. Com no só del poble
jo noy entench ré.
Per. Tot lo que aqui vegis
es misterios
taulas de bolados,
torrons, rams y flors
tots fan son negoci
Deu sap com y que.
Ger. Com no só del poble
jo noy entench ré.
Per. Veuras com estacas
per aqui plantats
manobres, camalichs
guardas y soldats:
marxans de tabaco
noyas de llogué.
Ger. Com no só del poble
jo noy entench ré.
Per. Ab gran armonía
uníts los veyem
com si entrells diguesen
menjem y callem
lo un serveix al altre
de tap cuant combé.
Ger. Com no só del poble
jo noy entench ré.
Per. En fi, aquesta plassa
te per adiacents
bodegons, tabernas,
puestos d'ayguardent:
mercat es continuo
de tot menester.
Ger. Com no só del poble
jo noy entench ré.
Jo l' ceguet que canto
aquesta cansó,
del quey dit en ella
no ni vist res, nó:
mes sé que no mento
y os diré l' perqué:
que com só del poble
tot ho aflairo bé.

FIN.

Barcelona. *En la Imprenta de Ignasi Estivill.*